

sen. Et endeligt formandskabsprogram kan først foreligge efter Det Europæiske Råds møde i Sevilla. Almindelig kutyme tilsiger, at man fra dansk side bør være tilbageholdende med at præsentere sine ideer og planer indtil da af hensyn til det siddende formandskab. Og det vil regeringen selvfølgelig respektere.

Men en række overordnede rammer for formandskabet tegner sig allerede nu. Danmark står med en omfattende og vigtig dagsorden, en dagsorden af stafetter, som vi overtager og skal bringe videre. De opgaver vil regeringen gøre sit bedste for at løse.

Lad mig nævne en række af de større opgaver, som vi ved vil være på dagsordenen i det næste halvår:

En fortsættelse af kampen mod den internationale terrorisme baseret på et tæt samarbejde mellem EU og USA.

En igangsættelse af drøftelserne om reform af den fælles landbrugspolitik. Det er drøftelser, som skal foregå uafhængigt af udvidelsesforhandlingerne, og som ikke skal afsluttes under dansk formandskab, men som flere EU-lande tillægger stor betydning.

Der skal udarbejdes en ny fælles fiskeripolitik for EU-landene. Det er en omfattende og vanskelig opgave.

Og der skal så vidt muligt findes en løsning i forhandlingerne om den såkaldte skattepakke, der bl.a. handler om adgangen til beskatning af renter på tværs af grænser. Erfaringen viser, at det kan være svært.

Herudover kan man også allerede nu skitsere en række vigtige internationale opgaver for formandskabet. Der er verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg, og der er det europæisk-asiatiske ASEM-topmøde i København, begge dele i september. Der er topmøder mellem EU og Rusland, Ukraine, Kina, Japan, Indien og Canada.

Det er eksempler på de vigtigste opgaver, som kendes allerede nu. Flere vil komme til i tiden frem mod 1. juli, ligesom vi som formandskab også skal være indstillet på at kunne håndtere situationer, der opstår uventet. Erfaringer fra andre formandskaber viser, at en international krise eller andet med kort varsel helt eller delvis kan overtage dagsordenen.

Det er regeringens hensigt, at karakteren af det danske formandskab skal være et arbejdsformandskab med åbenhed, et arbejdsformandskab forstået på den måde, at det er resultaterne, der tæller, ikke antallet af møder eller deres

form. Vi vil være omkostningsbevidste, men selvfølgelig skal de møder, der holdes i København og i udlandet, leve op til en standard, som vi kan være bekendt, ellers ville vi nemt blive anset for at være ugæstfri. Åbenhed forstået på den måde, at regeringen vil tilstræbe en meget høj grad af åbenhed og information under formandskabet. Det gælder i forhold til arbejdet i Rådet, det gælder i forhold til pressen og offentligheden i almindelighed, herunder ngo'erne, det gælder i forhold til Europa-Parlamentet, og det gælder selvfølgelig i forhold til Folketinget.

EU-formandskabet bliver den største udenrigspolitiske opgave for Danmark i nyere tid. Regeringen lægger op til et tæt samarbejde med Folketinget. Vi vil tilstræbe løbende information og dialog.

Regeringen vil selvsagt honorere alle sine forpligtelser i forhold til Folketinget, også under formandskabet. Det er samtidig regeringens håb, at Folketinget vil vise forståelse for de særlige betingelser, der vil gælde for ministrenes virke op til og under formandskabet.

En række ministre vil være tvunget til at være i udlandet i længere perioder, og for alle ministre gælder, at de i hvervet som formand for Rådet er forpligtet til at fremme og formidle de løsninger, der kan samle et flertal blandt medlemslandene, også når dette eventuelt går imod nationale danske interesser. Sådan er reglerne, og sådan må de nødvendigvis være.

Lad mig så afslutningsvis sige, at det glæder regeringen, at der her i salen er planlagt en større forespørgselsdebat i maj måned om planerne for det danske formandskab. På det tidspunkt vil regeringen fortsat ikke kunne præsentere det egentlige program, bl.a. af hensyn til det spanske formandskab, men det vil være muligt at give mere detaljerede oplysninger om opgaver og målsætninger for formandskabet, end det er på nuværende tidspunkt.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som kommende formandsland har Danmark siden den 1. januar været medlem af det, man kalder trojkaen. Det har på det udenrigspolitiske område betydet deltagelse i en lang række møder med tredjelande som led i EU's politiske dialog, senest i tirsdags med Rusland.

Kl. 14.25

EU inddrager i dialogen alle emner, der har aktuel interesse, lige fra nedrustning, terrorbekæmpelse, menneskerettigheder til handels-spørgsmål. Det er mærkbart, at EU's stigende